

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE.

Brussel, 20 September 1902.

Amice!

Wij zijn er. Dit is geen bericht, of althans slechts ten deele een bericht voor U als collega, maar een bericht in hoofdzaak voor het Tijdschrift, waarvan gij Redacteur-Gérant zijt en waarin ik tweemaal (in 1881 en 1889) de eer had den toenmaligen Redacteur een brief te adresseeren over de Pharmacopoea universalis of internationalis. Wij zijn er. Zooeven is de conventie tusschen de officieele gedelegeerden van Oostenrijk-Hongarije, België, Bulgarije, Denemarken, Spanje, Vereenigde Staten van America, Frankrijk, Groot-Britanje (en Ierland), Italië, Luxemburg, Noorwegen, Nederland, Rusland, Zweden en Zwitserland omtrent de unificatie der formules van heroïsche geneesmiddelen geteekend. Duitschland's afgevaardigden teekenden niet. Niet omdat zij een oogenblik met de andere afgevaardigden in meening verschilden! „Gott bewahre!” Neen! Zij gingen in alles met de anderen mede; maar Duitschlands Regeering had hen verboden het protocol, waarvan Art. 9 van het Reglement gewaagt, te teekenen, ofschoon dit artikel het resultaat der discussiën „d'ailleurs” volkomen „subordonné à l'approbation des gouvernements” noemt. De aanhef der conventie luidt dan ook, dat de verschillende gedelegeerden zich alleen tegenover elkander verbinden op het invoeren der vastgestelde geneesmiddelen in de Nationale Pharmacopoeën der verschillende landen bij hun Regeeringen met klem aan te dringen, Ditzelfde beloofden de Duitsche gedelegeerden ook van hun kant met alle kracht te zullen doen, gelijk uit hun in het protocol opgenomen verklaring ten duidelijkste blijkt. Toch teekenden zij niet, want zij mochten niet. Maar gij kunt Duitschland zonder eenig bezwaar tot mede-onderteekeenaar der conventie rekenen. Ook Griekenland en Portugal, want hun afwezigheid bij de conferentie en het teekenen der conventie was alleen het gevolg van bijzondere omstandigheden. Zeventien Europeesche Staten en de Vereenigde Staten van Noord-America zijn het dus, voor zooverre het hun officieele gedelegeerden betreft, omtrent 22 heroïsche geneesmiddelen enz. absoluut eens geworden: ten opzichte van hun naam, hun afkomst, hun bereiding, hun sterkte. In een goed gekozen toespraak heeft dan ook Prof. BINZ, die „pour la cloture définitive” het woord namens alle gedelegeerden voerde, op de groote beteekenis van dezen internationalen arbeid gewezen. Wat door de op de Internationale Congressen toevallig aanwezige dokters en apothekers sedert bijna 30 jaren telkens werd gewenscht en gehoopt, is een feit geworden. De voor congressen onbereikbare, en toch telkens weer als een fata morgana opdoemende internationale band is gesloten, en de prognose voor het tot stand komen van een internationaal verbond te dezen opzichte is nimmer zoo faust geweest, als nu de Regeeringen het heft in hand hebben genomen en hun gedelegeerden gezonden hebben, om de zaak te beklinken.

Zeg nu niet „ridiculus mus”, met het oog op de 22 medicamenten, waarover men het eens werd, tegenover de honderden, waarover men geen woord gesproken heeft, en die in de verschillende Pharmacopeën als zoovele getuigen van volkservaring en volksgewoonte, medische ervaring en medische voorkeur een plaats innemen. Of men ooit een internationale Pharmacopee in haar geheel zal kunnen tot stand brengen, is een zaak van later zorg. Voor 22 heroïsche geneesmiddelen, voor aconitum en belladonna, voor opium en digitalis, voor hyoscyamus en nux vomica, voor secale, enz. enz. is de unificatie zoo goed als verkregen. Voortaan zal wie in Rusland tinct. digitalis verlangt, niet een tinctuur van 8.33 pCt. krijgen, wie in Spanje dezelfde wensch oppert, geen tinctuur van 20 pCt. en den Amerikaan zal men niet met een tinctuur van 15 pCt. verheugen, maar in alle tot de conventie toegetreden landen zal men onder den naam van *Digitalis tinctura* (of tinctura digitalis) slechts één en dezelfde tinctuur van 1:10, bereid met een alcohol van aangewezen sterkte (hoeveel weet ik op dit oogenblik niet precies) bereid uit *Digitalis folia*, afkomstig van *Digitalis purpurea* L., als internationaal geneesmiddel afleveren en getrouw aan het beginsel dat „l'identité de nom doit garantir l'identité de préparation”, zal *Digitalis tinctura* op uniforme wijze bereid alom voorhanden zijn. En wat voor *Digitalis* geldt, geldt voor alle andere aangenomen geneesmiddelen. Deze groote schrede voorwaarts in het belang der menschheid en van het internationaal verkeer heeft men aan België's initiatief te danken. Volkomen terecht dankte dan ook Prof. BINZ de leden der „Belgische Académie” de médecine, die het eerst het balletje hadden opgeworpen en het Belgisch gouvernement, dat de zaak met een flinkheid had in handen genomen, die de verschillende Regeeringen bijna terstond de voorstellen van het Belgische Gouvernement tot het houden eener conferentie van officieele vertegenwoordigers hunner landen had doen aannemen. Maar daarnaast was de dank niet minder verdiend, dien het Comité van Organisatie der „Conferentie” te Brussel oogstte, de dank vooral, dien BINZ aan den uitstekenden voorzitter Dr. A. DEVAUX en aan den Heer M. L. VAN HULST, den in schrijven en spreken onvermoeiden secretaris (zijn stem klonk als een klok en BINZ herinnerde aan het Quasituba exsultat) uitbracht.

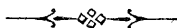
Zooals ik zei, wij zijn er. En wij zullen ten opzichte der internationale éénheid van geneesmiddelen nog verder komen, indien de motie BRUYLANTS, om een permanent Bureau te Brussel, dat in alle tot de conventie toegetredene landen zijn officieelen correspondent heeft, voor deze zaken op te richten en het voorstel der Nederlandsche gedelegeerden (Dr. VAN ITALLIE, Dr. GRESHOFF en ondergetekenden, die hoogst gezeilige dagen met elkander in Brussel doorbrachten; maar dat interesseert u wellicht slechts als bijzaak) om naar een internationale Latijnsche nomenclatuur der in de verschillende Pharmacopeën aanwezige artikelen te streven, bij de Regeeringen zooveel weerklank vinden als bij de Conferentie. Wij zijn er, en de internationale unificatie der geneesmiddelen kan gerust zeggen: j'y suis, j'y reste.

t. t.

B. J. STOKVIS.

P. S.

De naamlijst der geunificeerde formuleering bestaat uit de volgende medicamenten: Aconitum, Belladonna, Colchicum, Digitalis, Ipecacuanha, Hyoscyamus, Strychnos N. Vomica: alle met tincturen van 10 pCt., (Belladonna en Hyoscyamus ook met een Extractum, Ipecacuanha met een Siroop) Opium: met Opii pulvis, Opii et Ipecacuanhae pulvis compositus (Pulvis Doveri) Extractum Opii, en drie verschillende tincturen; Opii tinctura, Opii tinct. crocata (Landanum), Opii tinctura benzoica, (Elixir paregoricum), Secale cornut. met Extractum. Extractum fluidum. Verder Strophanthi, Lobeliae, Cantharidis Tinctura, Ferri iodidi Sirupus (Sir. iodeti ferrosus). Iodi tinctura (Tinct. iodi), Hydrargiri unguentum (Ung. neapolitanum, Aqua Laurocerasi, Aq. amygd. amarae, Arsenicalis liquor (liquor Fowleri), Antimoniale vinum (Vin. Antimoniaatum), Acid. hydrocyanicum dilutum, Cocainum hydrochloricum, Arsenas sodii, en Phenoli solutio (Aqua phenolata 2 pCt.).

INGEZONDEN.

Geachte Redactie!

In n°. 13 van het *Tijdschrift* las ik het referaat over de mededeeling van Prof. BOLK en Dr. MAYER, met afbeeldingen geplaatst in een Fransch tijdschrift en betrekking hebbende op te Amsterdam bewaarde in zilver gemonteerde blaasstenen. Dit doet mij de vrijheid nemen U mede te deelen, dat men ook te Middelburg bij het Zeeuwsch Genootschap zulk een steentje bezit. Het is in der tijd ten geschenke gegeven met de collectie calculi van de Heeren DE WIND, doch is duidelijk van vroegeren datum, want die heeren hebben wel 128 steenoperatiën verricht, doch in lateren tijd t. w. van 1737—1800. In hun eigen verzameling is een steen van 1743 in een modern zilveren doosje bewaard, maar de steen zelf is niet gemonteerd.

Het bedoelde bruine gladde steentje is 35 mM. lang en 20 in diameter, van boven heeft het een oogje om op te hangen. Rond zijn midden loopt een zilveren band, die 11 mM. breed is; rond den ganschen steen vertikaal een smaller bandje van zilver met een sleuf en een breedte van omstreeks 5 mM. en door een bloemrand aan den steen aangesloten. Op den horizontalen band heeft men het volgende opschrift gegraveerd met letters van kleinkapitaal, ongeveer 2 mM. hoog.

† HERMAN. ES. GEBOREN. OPDEN. 26^N. MEY. A^o 56* OPDEN. SINXDACH. EN. ES. GESNEDE
VA. DESE. STEE. OVT. SYDE. 4 IARE. OP DE. 30^N SEPTE AN^o 60.

Onze Archivaris, Mr. FRUIN, heeft mij medegedeeld, dat in 1556, Pinksteren op 24 Mei viel en in 1656 op 25 Mei. Hieruit en uit den vorm der letters mag ik wel besluiten, dat deze verrichte operatie plaats heeft gehad in 1660. Ik meen ook met de redactie van het *Tijdschrift* te mogen aannemen, dat men hier eenvoudig met een toevallig bewaard familie-stuk te doen heeft.

Middelburg.

J. C. DE MAN.